

har i saa Fald at drage Omsorg for, at den kærendes Ret ikke foregribes ved Behandlingen, medens Kæremaalet staar paa. Er der iværksat Kære imod den Beslutning, hvorved en Akkord stadfæstes, maa Boet ikke forinden Spørgsmaalets endelige Afgørelse udleveres til Skyldneren, medmindre der drages Omsorg for at sikre den kærende. Et Kæreskrift, der ikke paaberaaber sig nogen af de i Konkurslovens § 139 ommeldte Ankegrunde, hindrer ikke Boets Udlevering til Skyldneren.

Oprejsning imod Oversiddelse af Kærefristen kan gives efter Reglen i § 665, sidste Stykke, dog ikke længere end i 6 Maaneder.

§ 667.

Ankestævning forkyndes for Kurator, hvem det paahviler paa Boets Bekostning at drage Omsorg for, at der i fornødent Fald tages til Genmæle.

§ 668.

Med Hensyn til alt, hvad der efter Bestemmelserne i dette Kapitel skal iagttages af eller over for Boets Kurator, træder i Boer, hvor ingen Kurator er beskikket, Skifteretten i dennes Sted (jvf. Konkurslovens § 80).

§ 669.

I øvrigt finde med Hensyn til Anke og Kære i de ovenfor omhandlede Tilfælde Reglerne i §§ 655—656 tilsvarende Anvendelse.

Fra Sø- og Handelsrettens Skiftekommission finder Anke og Kære Sted til Østre Landsret.

Kapitel 59.

Auktioner i Dødsboer m. m. og i Konkursboer samt frivillige Auktioner.

§ 670.

Naar pantsatte Genstande skulle bortsælges ved Tvangsauktion fra et Arv- og Gældsfragaaleesbo eller et Konkursbo, skal Auktionen foretages af Skifteretten under Iagttagelse af de i Kapitlerne 48—51 indeholdte Regler og i øvrigt med de Lempelser, som følge af Konkurslov af 25. Marts 1872 og Skiftelov af 30. November 1874, saaledes som disse Love og Loven om en forandret Affattelse af visse Paragraffer i Konkursloven af 15. April 1887 forandres ved de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser. Kurator i Boet har at udføre, hvad der paaligger Rekvirenten af en Tvangsauktion. Den, der besørger Inkassators Forretninger for Boet, fungerer ogsaa som saadan, for saa vidt Tvangsauktion angaar.

§ 671.

I de heromhandlede Boer skal enhver Underpanthaver i fast Ejendom og dermed som Tilbehør pantsat Løssøre være berettiget til inden en Maaned efter Rettens Beslutning om, at Konkursbehandling skal finde Sted, eller efter at Arv og Gælds Fragaalelse i Dødsbo gennem Proklama eller paa anden Maade er bekendtgjort, at erklære, at han alene vil holde sig til sit Pant, og at han i øvrigt intet Krav gør paa Boet. I saa Fald kan enhver saadan Panthaver, hvis Fordring er forfalden, forfølge sin Panteret uafhængig af Skiftebehandlingen, efter at han, for saa vidt han ikke allerede er Udlægshaver, har foretaget Udlæg i Pantet, hvortil han skal være berettiget uden